

בע"ח (נצרת) 18918-07-13 - לטיף אבו לטיף נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

20 אוקטובר 2013

בע"ח 18918-07-13 אבו לטיף(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל
בפני כב' השופט יצחק כהן, נשיא
המבקשים
1. לטיף אבו לטיף (עציר) 2. סלימאן אבו לטיף
(עציר) 3. עלא אבו לטיף 4. עאמר דבאח (עציר)
5. מאג'ד סלאמה (עציר)

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

החלטה

1. ביום 31.12.2012 הוגש כנגד המבקשים (הנאשמים בתפ"ח 62228-12-12) כתב אישום המייחס להם, בין היתר, עבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "**חוק העונשין**"), נסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין+סעיף 29 לחוק, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 + 335(א)(1)+(2)+29 לחוק העונשין, עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א)+144(ב)+29 לחוק העונשין, קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(1) לחוק העונשין, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיפים 332(3)+29 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244+29 לחוק העונשין, כל אחד כפי חלקו וכמפורט בכתב האישום.

2. ביום 9.7.2013 הגישו סנגוריהם של המבקשים בקשה לקבל רשימת חומר חקירה לפי סעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן, בהתאמה - "**הבקשה**" ו"**חוק סדר הדין הפלילי**").

3. יצוין, כי עובר להגשת הבקשה פנו הסנגורים אל המשיבה בבקשה לקבל רשימת חומר חקירה אחת, כוללת, וכן מסמכים ספציפיים. בנוסף, הסנגורים ביקרו במשרדי המשיבה, בשני מועדים שונים, עברו על חומר הראיות בתיקי המשיבה ואף צולמו והושלמו בעבורם חומרי חקירה נוספים.

4. משסברו הסנגורים כי על אף האמור, חומר החקירה כפי שהועבר להם אינו שלם, הגישו את הבקשה דנא.

5. בגדרה של הבקשה מבקשים הסנגורים לקבל לידיהם מסמכים, כמפורט:

א. רשימת חומר חקירה אחת, ערוכה כדין, כולל התייחסות לחומר חסוי וחומר שהוגדר בידי המשיבה כ"לא רלוונטי";

ב. חומרי חקירה ספציפיים אשר הסנגורים סבורים כי לא קיבלו את כולם;

ג. רישום פלילי של שני עדי תביעה.

6. לטענת הסנגורים, רשימות חומרי החקירה כפי שהועברו לידיהם - חלף רשימה אחת "מסודרת וערוכה" - אינן ערוכות כדין ומקשות על התמצאותם בחומרי החקירה. מוסיפים הסנגורים וטוענים, כי בנוסף לפגם האמור, הרשימות כפי שהועברו חסרות, ובפרט נעדרת בגדרן התייחסות לתרשומות פנימיות ולחומרים החסויים הרבים בתיק.

7. לענין חשיפת גיליונות רישומם הפלילי של שני עדי התביעה טוענים הסנגורים כי מדובר בעדים מהותיים ביותר, בחומר חקירה רלוונטי אשר יהא בחשיפתו כדי לקעקע את מהימנותם של העדים האמורים ועל כן, קיימת חשיבות רבה להתיר את העיון המבוקש. בהקשר זה מפנים הסנגורים, בין היתר, להלכה שנקבעה בבש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל** (7.2.2007).

8. לאחר שהוגשה תגובת המשיבה ביום 18.7.2013 (להלן - "**התגובה**"), (ושעה שהצדדים לא הסכימו למתווה שהצעתי בפגרה), התקיים ביום 6.10.2013 דיון בפניי במהלכו שבו הצדדים ושטחו את טענותיהם בנוגע לחומר החקירה בתיק ולעיון בו. בתום הדיון נדרשה באת כוח המשיבה להשלים תשובה בכתב (לאור טענות נוספות וחדשות של הסניגורים).

9. בתגובה ובתגובה המשלימה שהוגשה מטעם המשיבה ביום 8.10.2013 (להלן - "**התגובה המשלימה**") נטען, כי מרבית החומר אשר חסר לטענת הסנגורים הינו "טכני", כהגדרתה, וכי בנסיבותיו של התיק דנן אין מקום לחייב את המשיבה לערוך רשימה חדשה של חומר החקירה מאחר שלטענת המשיבה, לא יהא בכך כדי לתרום במאום לבירור התיק. בנוסף, מציינת המשיבה כי הרשימות שנערכו כוללות את כל המסמכים שבתיק, לרבות מסמכים שלא נמסרו להגנה - מפאת היותם חסויים או תרשומות פנימיות וכו' - כאשר לגבי כל מסמך שלא נמסר הובהר להגנה מדוע הוא לא נמסר.

10. מוסיפה המשיבה וטוענת כי הרשימות, כפי שהועברו לסנגורים, מאפשרות להם לוודא שכל החומר מונח בפניהם ולהגיש בקשות מתאימות באשר לחומר שלטענתם לא נמסר להם.

11. עוד מציינת המשיבה, כי הסנגורים הוזמנו למשרדי המשיבה לעיין בכל חומר החקירה המצוי ברשותה (בכפוף לתעודת החיסיון), ובמסגרת השוואה ובדיקת המסמכים הושלמו המסמכים החסרים.

12. לענין החומר החסוי בתיק מציינת המשיבה, כי מקום בו ניתן היה ליתן "פרפראזה" היא ניתנה, וכי האכסניה המתאימה לבקשותיהם של המבקשים בהקשר זה היא הליך של עתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות. בהקשר זה מציינת המשיבה כי החיסיון בתיק הינו רגיש ומורכב וכי מקום בו הוחלט להטיל חיסיון מלא, הדבר נעשה לאחר בדיקה יסודית ושיקול דעת.

13. בנוגע לבקשה לקבל רישום פלילי של עדי תביעה טוענת המשיבה, כי מאחר ולא הוגשה

למותב הדין בתיק בקשה על פי חוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981 (להלן - "**חוק המרשם הפלילי**"), אין המשיבה רשאית להיענות לבקשה.

דין והכרעה:

14. בבואי להכריע בבקשה זו נדרש אני לאזן בין זכות העיון של המבקשים (הנאשמים) להבטחת הגנתם וניהול משפט הוגן בעניינם, לבין הצורך במתן הגנה ראויה לזכויות צדדים אחרים וערכים אחרים מפני פגיעה בלתי מידתית.

15. זכותו של הנאשם בהליך הפלילי לעיין בחומר החקירה בעניינו וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת בנוגע לאישומים המיוחסים לו ולהעתיקו, מעוגנת בסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי. וזו לשון המחוקק:

"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום שבידי התובע ולהעתיקו."

16. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת חיות בבש"פ 7936/08 ברקו נ' מדינת ישראל ואח', תק-על 2008(4), 1936 (להלן - "**פס"ד ברקו**");

"רשימה זו צריך שתכלול, בראש ובראשונה, את החומר שהמשיבה רואה בו "חומר חקירה" (ראו עניין מוחמד, פסקאות 8-9). לעניין פירושו של מושג זה נפסק כי לצורך הקביעה מהו 'חומר חקירה' עלינו "להיות מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה" (בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124, 129 (1985)) ועוד נפסק כי יש לפרש את המונח "חומר חקירה" באופן רחב כמתייחס לכל חומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאישום וליריעת הראיות הנפרשת בהליך (ראו: בש"פ 9322/99 מסארוה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 376, 381 (2000); בש"פ 91/08 מדינת ישראל נ' שיבלי, פסקה 6 (טרם פורסם, 13.2.2008)). בנוסף לכך יש לכלול ברשימה כל חומר שנאסף או נרשם על-ידי הרשות החוקרת שיש לו נגיעה לאישום, גם אם לדעת המשיבה הוא אינו מהווה "חומר חקירה" (ראו: עניין זאבי, פסקה 15; עניין מוחמד, פסקה 8), למעט חומר שהמשטרה נתקלה בו באקראי, אגב ביצוע החקירה והוא אינו נוגע לאישום (ראו עניין זאבי,

פסקאות 14-15).

[...]

תעודת החיסיון אינה משחררת את התביעה מלכלול ברשימה את עובדת קיומו של החומר החסוי להבדיל מגילוי תכנו וחשיפת פרטיו, על מנת שתהא לנאשם אינדיקציה, ולו חלקית, באשר לאותו החומר ועל מנת שיוכל לנקוט באמצעים שהחוק מעמיד לרשותו לצורך גילוי (ראו עניין מוחמד, פסקאות 10-11; ראו והשוו בש"פ 3119/04 מדינת ישראל נ' אבו עסא (לא פורסם, 8.4.2004))

[ההדגשה אינה במקור - י.כ.]

17. טענתם הראשונה של באי כוח המבקשים הינה, כאמור, כי רשימת חומר החקירה אינה ערוכה כדין.

18. ממכלול החומר שהוצג ומטיעוני הצדדים בפניי, נראה שהמשיבה לא יצאה ידי החובה שהוטלה עליה כנגזר מסעיף 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי ולא הציגה לבאי כוח המבקשים רשימה מפורטת דיה של "כל החומר שנאסף או שנרשם" בידי הרשות החוקרת והנוגע לאישום. בפרט, נראה כי לא כל החומר החסוי אשר קיים בתיק זה (ומנוי בתעודת החיסיון) מפורט ברשימות האמורות, אף על פי שכאמור, בין היתר, בפס"ד ברקו לעיל "תעודת החיסיון אינה משחררת את התביעה מלכלול ברשימה את עובדת קיומו של החומר החסוי להבדיל מגילוי תכנו וחשיפת פרטיו". (שם, שם)

19. זאת ועוד. עיין בתגובה המשלימה מטעם המשיבה מעלה גם תהיות בנוגע לאופן סידור חומר החקירה.

20. כך, למשל, מצינת המשיבה בנוגע לחומרי חקירה אשר לטענת באי כוח המבקשים חסרים להם (בעמ' 1 לתגובה המשלימה), כי היא "פעלה ופועלת על מנת להשלימם במידת האפשר..." ומוסיפה המשיבה כי "מדובר בתיק שבו חומר רב ומורכב וייתכנו קשיים לאתר פריט זה או אחר, ללא קשר לאופן עריכת הרשימה...". [ההדגשה אינה במקור - י.כ.]

21. בהקשר זה רואה אני לציין כי הצהרותיה של המשיבה, כמפורט לעיל, מעוררות ספק באם תכלית הכנת הרשימה - התמצאות בחומר החקירה ואיתורו - התמלאה.

22. בפרט, אשאל כיצד זה יתכן - לנוכח הודעתה של המשיבה לבית המשפט, לפיה נציגה מטעמה נפגשה עם באי כוח המבקשים ועברה עמם על כלל המסמכים הקיימים בתיק "כדי לוודא שלהגנה לא יחסר אף מסמך" - חומר חקירה נוסף, לא מבוטל, מועבר לבאי כוח המבקשים טיפין טיפין והעברתו, כפי שלמד אני מהתגובה המשלימה, טרם הושלמה.

23. זה המקום להזכיר כי בגין חלק מהעבירות המיוחסות לנאשמים (אם יורשעו), צפוי להם "מאסר עולם ועונש זה בלבד" כלשון סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין. מצב דברים זה מחייב משנה זהירות והקפדה יתרה על זכויותיהם של המבקשים מצד המשיבה. נתון זה מצטרף לפערי הכוחות והמשאבים, המובנים, בין המשיבה לבין המבקשים.

24. **לאור האמור, אני מורה למשיבה לעבור פעם נוספת על רשימות חומר החקירה אשר הועברו לסנגורים, לדקדק בהן, לעדכן אותן ולהכין פירוט משלים, בהתאם, כאשר ככל שמדובר בחומר חסוי הפירוט יהא בדרך של "פרפראזה" מתאימה והכל בכפוף להוראות הדין והפסיקה, ולא יאוחר מיום 28.10.2013.**

מסמך כד בקלסר מסמכים ב'

25. הסנגורים ביקשו לקבל לידיהם את מסמך כד' בתיק מסמכים ב', המכונה "בקשת העצור באסל גיזאוי".

26. המשיבה מתנגדת לבקשה זו מן הטעם שמדובר, לטעמה, ב"תרשומת פנימית" שאין להעבירה.

27. אכן, אחד מסוגי החומרים לגביהם נקבע בפסיקה כי יבואו ככלל בגדר החריג לעיקרון הגילוי הוא "תרשומת פנימית" של רשויות החקירה והתביעה. הטעם העיקרי לכך הוא כי חשיפת התרשומת הפנימית תפגע, למעלה מן הדרוש, בסדרי עבודתן של רשויות החקירה והתביעה, וביכולתן לערוך תרשומות אשר תשרתנה את ההליך הפלילי המתהווה.

28. לעניין זה ציינה כבוד השופטת פרוקצ'יה בבג"צ 1689/02 **נמרודי נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(6) 49, 63, כי:

"הסיווג של מסמך כמסמך פנימי אינו תמיד קל והוא מחייב הפעלת שיקול דעת בהתאם למבחן האם יש בו מידע מהותי הנוגע לאישום אשר קיומו עשוי לתרום להגנתו של הנאשם והוא חשוב לצורך ניהול משפט הוגן (ראה בש"פ 4157/00 נמרודי נ' מדינת ישראל, שם, פסקה 12). עולה, איפוא, ככלל כי התכתבויות פנימיות אינן מהוות חומר חקירה אלא אם כן הן כוללות מידע מהותי לחקירה או לכתב האישום (קדמי, סדר הדין בפלילים, חלק שני, 1998, עמ' 628)."

(ראו גם: בש"פ 7008/97 **מדינת ישראל נ' הורוביץ ואח'**, פ"ד נ"א(5) 224, 229; ב"ש 99/08 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (18.2.2008)).

29. לאחר שעיינתי במסמך האמור מסקנתי היא כי אכן מדובר ב"תרשומת פנימית", ובמסגרת האיזונים הנדרשים ומידתיות מתחייבת, אין להעבירו למבקשים.

30. בהקשר זה, רואה אני לציין כי ההסכם שנחתם עם העד באסל גיזאווי, ואשר משקף את בקשותיו, הועבר לעיונם של באי כוח המבקשים ודי בכך.

31. בחנתי גם את רשימות חומר החקירה ואת רשימת המסמכים אשר לטענת ההגנה חסרים לה, כמפורט בבקשה וברשימה שהגישו הסנגורים בדיון, וכן את התייחסותה של המשיבה למסמכים אלה במסגרת התגובה והתגובה המשלימה מטעמה.

32. כלל ידוע הוא, באשר לחומר חקירה סודי, כי בהתאם להוראת סעיף 78 לחוק סדר הדין הפלילי, אין המשיבה חייבת בגילוי חומר חקירה אשר חוסה תחת תעודת החיסיון, וזו לשון הסעיף:

"הוראות סעיף 74 אינן חלות על חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין, אולם הוראות סעיף 77 חלות עליו".

33. לעניין זה נפסק בפס"ד ברקו, כי:

"סעיף 78 לחוק סדר הדין הפלילי שכותרתו "חומר סודי" משחרר את התביעה מחובת גילוי של חומר חקירה החוסה תחת תעודת חיסיון שנערכה ונחתמה כדין, בקובעו כי "הוראות סעיף 74 אינן חלות על חומר שאי-גילוי מותר או שגילוי אסור לפי כל דין, אולם הוראות סעיף 77 חלות עליו". יחד עם זאת, קיומה של תעודת החיסיון כשלעצמה אינה משחררת את התביעה מחובתה להביא לידיעת הסנגוריה את דבר קיומו של חומר עליו הוחל חיסיון או שגילוי אסור על פי כל דין ואת תוכנה של עדות הנתונה תחת חיסיון, ולו בקווים כלליים, במגבלות תעודת החיסיון."

[ההדגשה אינה במקור - י.כ.]

34. בפסיקה הותוו קווים מנחים באשר ל"פרפראזות" ולרמת הפירוט הנדרשת לגבי חומר החקירה החסוי לו נדרשת המשיבה, כאשר כל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

35. בסעיף 16 לבקשה מונים באי כוח המבקשים רשימה של חומר חסוי לגביו מבקשים הם לקבל מהמשיבה "פרפראזות". להלן אפרט את שנתבקש ואת התייחסותה של המשיבה, מתוך התגובה ומתוך מכתבה של המשיבה מיום 8.7.2013 (נספח "ג" לתגובה):

א. "מסמך המסומן א'1" - תשובת המשיבה: "פרטים הנוגעים לידיעות המודיעיניות";

ב. "חומר חקירה המסומן ה'" - תשובת המשיבה: "חומר הנוגע למחקר תקשורת";

ג. "מזכר מיום 30.10.12 שנערך על ידי רס"ב דינה ברמי" ואשר חסוי במלואו" - תשובת המשיבה: "זכ"ד הנלווה לחומר המסומן 17";

ד. "חומר חקירה המסומן '17'" - תשובת המשיבה: "מחקר תקשורת חסוי";

ה. "מסמך המסומן 'ד'" - תשובת המשיבה: "מסמך הנוגע לשיטה ואמצעים";

ו. "חומר חקירה המסומן 'ב'" - תשובת המשיבה: "לא ניתן לתת תמצית חומר חקירה מסומן ב' מפאת מגבלות החיסיון";

ז. "חומר חקירה המסומן 'א'" - תשובת המשיבה: חומר שקשור להאזנת סתר";

ח. "נתון תקשורת המסומן א' והבקשות וההחלטות אשר ניתנו לגביו" - תשובת המשיבה: "נתון תקשורת' הינו התיאור המרבי שניתן ליתן אודותיו מבלי לחשוף את טיבו ותכנו";

ט. "פרפראזות לגבי החלקים החסויים מתוך הבקשות להאזנות הסתר בתיק זה" - תשובת המשיבה: "אין המדובר בחומר חסוי לחלוטין אשר אין לדעת כלל את טיבו, ללא תיאור נוסף ולא ניתן לפרט אודותיו מעבר למיקומו... המדובר בנימוקי ההאזנה וכיו"ב";

י. "פרפראזות לידיעות המודיעיניות אשר חסויות במלואן" - תשובת המשיבה: "ככלל, תוכן ידיעות מודיעיניות רלוונטיות נמסר להגנה, והחיסיון מוטל על אותם פרטים העלולים לחשוף זהות המקורות".

36. המשיבה מציינת (בסעיף 19 לתגובה) כי נוכח פניית הסנגורים בעניין החומר החסוי, ערכה היא בחינה נוספת באשר לפרטים שניתן למסור לגבי החומרים המפורטים בסעיף 16 לבקשה.

37. לאחר שבחנתי את הפרטים אותם מסרה המשיבה, כמפורט לעיל, ולאור הצהרותיה במסגרת התגובה, הנני סבור כי המשיבה עמדה בחובה החלה עליה - לתאר בקווים כלליים את חומר החקירה אשר הוטל עליו חסיון - ובידי הסנגוריה קיימת אינדיקציה לקיומו של החומר המפורט בסעיף 16 לבקשה ומהותו. ככל שסבורים הסנגורים כי דרוש להם פירוט נוסף בנוגע לחומר חקירה חסוי זה או אחר, פתוחה בפניהם הדרך לעתור לגילוי ראייה בהתאם להוראות סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971.

38. בהקשר זה מתאימים דבריה של כבוד השופטת חיות בפס"ד ברקו:

"בענייננו הוצאו ארבע תעודות חיסיון מכוח סעיף 45 לפקודת הראיות המתייחסות למידע בדבר האזנות סתר ובדבר ידיעות מודיעיניות שונות. לטענת המשיבה, מקום שבו ניתן היה ליתן פרפראזה המשקפת את תוכנו של החומר החסוי היא ניתנה ונוכח מגבלות תעודת החיסיון לא ניתן לפרט מעבר לכך אלא אם כן תוגש עתירה לגילוי ראייה והיקף הגילוי האפשרי יבחן ויוכרע על

ידי בית המשפט המוסמך במסגרת עתירה כזו. גישה זו, אותה אימץ בית המשפט המחוזי, מקובלת עלי ואף אני סבורה כי על העוררת לנתב את טענותיה בעניין זה אל עתירה לגילוי ראייה על פי סעיף 45 לפקודת הראיות. הוא הדין באשר להשחרת הפרוטוקולים הכוללים ציטוט או התייחסות לידיעות מודיעיניות חסויות שאם לא כן, יפתח הפתח לעקיפת תעודת החיסיון ולחשיפת המידע החסוי שלא בהתאם לדרך ולמבחנים שהתווה לעניין זה המחוקק."

[ההדגשה אינה במקור - י.כ.]

39. במהלך הדיון הגישו הסנגורים רשימה מפורטת של חומרי חקירה אשר, לטענתם, חסרים להם. חלק מהחומרים האמורים נזכרו עוד במסגרת הבקשה. להלן אפרט את החומרים האמורים ואת התייחסותה של המשיבה, בהתאמה:

א. מחקר תקשורת - לטענת ההגנה חסרים לה פלטים מהותיים. בפרט, נטען כי חסרים פלטים של הטלפונים המבצעיים ושל הפלאפונים הפרטיים של הנאשמים. כן צוין כי חסר פלט תקשורת של באסל גיזאווי.

טענה נוספת בהקשר זה הינה כי הסנגורים ביקשו לקבל בקשה וצו למחקר תקשורת 53743-10-12 שמופיעים ברשימת חומר החקירה ושלא מצוין לגביהם כי הם חסויים.

בסעיף 1 לתגובה המשלימה צוין כי פלטי הטלפונים המבצעיים, הפלאפונים הפרטיים ופלט תקשורת של באסל גיזאווי נמסרו לסנגורים. בסעיף 2 נטען כי המסמכים נשוא הצו האמור חסויים במלואם מכוח תעודת החיסיון.

ב. מסמכים מתוך קלסרי המחת"ק - לטענת הסנגורים, לא הועברו לידיהם כל המסמכים מתוך קלסרי המחת"ק וגם לא רשימה של כל המסמכים הנ"ל. לא ראיתי התייחסות של המשיבה לטענה זו במסגרת כתבי הטענות מטעמה.

ג. דוחות מ"ט - לטענת הסנגורים, לא כל דוחות המ"ט מופיעים ברשימת חומר החקירה וכי למעשה, הועברו להם אוסף דוחות מ"ט שלא נלווית אליהם שום רשימה.

בסעיף 3 לתגובה המשלימה ציינה המשיבה כי מסרה לסנגורים רשימה של כל דוחות המ"ט המצויים בתיק בד בבד עם התגובה המשלימה.

ד. דיסקים חסרים - לטענת הסנגורים חסרים להם שישה דיסקים - מ.ט 742/11; 1114; 1115/12; 1113/12; 1112/12 וכן דיסק חקירת לטיף מיום 18.12.12. בסעיף 4 לתגובה המשלימה ציינה המשיבה, כי מדובר בחמישה דיסקים וכי חלקם כבר הועתקו וחלקם יועתקו בהקדם ויועברו לסנגורים. המשיבה

אינה מתייחסת בתגובה המשלימה ל"דיסק חקירת לטיף מיום 18.12.12".

ה. תיק העבודה של מומחית ד.נ.א - בסעיף 5 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי התיק התקבל ממז"פ, הועתק ונמסר לסנגורים בתום הדיון.

ו. תיק העבודה של מומחה הסלולאר - בסעיף 6 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי התיק הועתק ונמסר לסנגורים בד בבד עם התגובה המשלימה.

ז. תצלומי אוויר שסומנו ע"י אייל הררי - לטענת הסנגורים, לא נמסר להם עותק מתצלומי האוויר הרלבנטיים למסמך עא בקלסר מסמכים ב'. בסעיף 7 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי מסרה, בטעות, תצלומי מקור, וכי העניין בטיפול מול הסנגורים.

ח. יומן צח"מ - לטענת הסנגורים, לא קיבלו יומן צח"מ והוא אינו מופיע באף רשימת חומר חקירה. בסעיף 8 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי בתיק זה לא נוהל יומן צח"מ.

ט. דיסק משל"ט של אירועי רצח בילאל פרהוד - לטענת הסנגורים, החומר על גבי הדיסק שהועבר להם אינו קשור לתיק. לטענתם, הם ביקשו מהמשיבה לקבל את החומר הנכון. המשיבה מציינת שבתחילה אכן הועבר דיסק שגוי וכי הדיסק הנכון הועבר לסנגורים בתום הדיון.

י. דיסק המשל"ט לגבי האירועים הנלווים שהיו בראמה ביום הרצח של בילאל פרהוד - בעמ' 4 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי היא מצרפת את הדוח המלא.

יא. צו לקבלת חומרים ממד"א בתיק רצח בילאל פרהוד (צ"א 44703-10-12) - בעמ' 5 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי "מדובר בצו אשר תוצריו לא נתפסו בשעתו על ידי המשטרה, ולא היו מעולם בתיק החקירה".

יב. דוח מוקדים מהמשלט בתיק רצח בילאל פרהוד - בעמ' 5 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי העתק הדוח מצורף.

יג. צו לקבלת מצלמות אבטחה מבימ"ש נצרת לגבי יום 20.10.12 - בעמ' 5 לתגובה המשלימה צוין כי מצורף העתק מדוח צפייה בסרטונים וכי הדיסק על גביו נצרבו הסרטונים - אבד.

יד. דיסק צילום מהקרקע של שיחזור עם מסוק - בעמ' 6 לתגובה המשלימה מצוין כי לא קיים צילום של שיחזור המסוק מהקרקע.

טו. רישום פלילי של "המכונה שמעון" - בעמ' 6 לתגובה המשלימה המשיבה חוזרת על טענתה כי אין מדובר בחומר חקירה וכי על הסנגורים להגיש בקשה

בהתאם לחוק המרשם הפלילי.

טז. דוח מסדר זיהוי של "המכונה שמעון" - בעמ' 6 לתגובה המשלימה מצוין כי הדוח אותר ומועבר למבקשים.

יז. חו"ד מומחה לענין מרחקי ירי - בעמ' 6 לתגובה המשלימה מצוין כי לא בוצעה בדיקה כאמור וכי העתק מההסבר של מעבדת סימנים לכך מצורף.

יח. דיסק שמע של שיחות לכיבוי אש בתיק נסיון רצח ירכא - בעמ' 6 לתגובה המשלימה מצוין כי למשיבה הועבר רק תמלול של הדיסק וכי העותק של הדיסק שהיה בידי המשטרה אבד. המשטרה בודקת מול מכבי אש אם הקלטת השיחה עודנה שמורה במאגריהם.

יט. דיסק שמע של שיחות למד"א בתיק נסיון רצח ירכא - בעמ' 7 לתגובה המשלימה מצוין כי החומר הועבר בעבר להגנה (שיחות של מוקד מד"א עם מוקד המשטרה, ולא של אזרחים עם מד"א).

כ. כתב אישום באסל גיזאווי - בעמ' 7 לתגובה המשלימה מצוין כי עותק מכתב האישום מועבר למבקשים בד בבד עם התגובה המשלימה.

כא. תיעוד כל השיחות והמו"מ עם באסל גיזאווי - בעמ' 7 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי המסמך אותו מבקשים הסנגורים הינו "תרשומת פנימית" וכי הוא מוגש לעיונו של בית המשפט ולהכרעתו.

כב. רישום פלילי של באסל גיזאווי - בעמ' 7 לתגובה המשלימה מפנה המשיבה לתשובתה בתגובה.

כג. הקלטת חקירותיהם של מג'ד ואייל סלאמה בתיק נסיון רצח וליד גזאווי - בתגובה המשלימה צוין כי דיסק עם תיעוד חקירתו של מג'ד סלאמה יועתק בהקדם וישלח לתמלול, וכי דוח המ"ט מועבר למבקשים בד בבד עם התגובה המשלימה.

כד. דיסק משל"ט נסיון רצח וליד גיזאווי - בעמ' 7 לתגובה המשלימה צוין כי הדיסק לא קיים בתיק החקירה או ברשות צוות החקירה.

כה. מידע מודיעיני בקשר לנסין רצח וליד גיזאווי - בעמ' 8 לתגובה המשלימה מצוין כי כל הידיעות המודיעיניות הנוגעות לעניין זה נמסרו לידי הסנגורים.

כו. בנוגע להאזנות הסתר נטען שלא הועברו למבקשים פלטי הפקה של כל עמדות האזנות הסתר שהיו בתיק - בעמ' 10-12 לתגובה המשלימה מציינת המשיבה כי קבצי השמע החסרים יושלמו בימים הקרובים. כל שאר חומר החקירה הועבר לסנגורים זה מכבר.

עמוד 10

40. כמפורט לעיל, הסנגורים מציינים כי חסר להם דיסק חקירת לטיף מיום 18.12.12. המשיבה אינה מתייחסת בתגובה המשלימה לדיסק האמור. המשיבה תבהיר אם דיסק זה קיים ברשותה וככל שהתשובה לכך חיובית - תעביר עותק מהדיסק לסנגורים.

41. לסיכום - חלק מסעיפי הבקשה נוגעים לפריט כזה או אחר שהסנגורים מבקשים לקבל, כגון מחקרי תקשורת, דוחות מ"ט, דיסקים ועוד. ככל שהדבר נוגע לפריטים ספציפיים ובעקבות חומר החקירה הנוסף שהועבר לידי הסנגורים הן כנספחים לתגובה, הן ביום הדיון והן במסגרת התגובה המשלימה - יערכו הסנגורים השוואה בין הפריטים שנתבקשו לבין אלה שהתקבלו, וככל שסבורים הם כי חסר להם חומר חקירה נוסף, יפנו הם ישירות, בכתב, אל המשיבה בבקשות קצרות וממוקדות. ככל שיתברר שקיים בידי המשיבה חומר חקירה נוסף שלא נמסר לידיהם ולא יימסר לידיהם, יוכלו לשוב ולפנות בעניין זה.

עיון בגליונות מרשם פלילי של עדי תביעה

42. כאמור, במסגרת הבקשה ביקשו הסנגורים לעיין בגליונות רישומם הפלילי של שני עדי תביעה לגביהם נטען כי הינם עדים מהותיים ביותר, וכי חשיפת הגליונות נועדה לאפשר לסנגורים לקעקע את מהימנותם של העדים האמורים ועל כן, קיימת חשיבות רבה להתיר את העיון המבוקש.

43. עמדתה של המשיבה בהקשר זה כי על הסנגורים להגיש בקשה על פי חוק המרשם הפלילי. מוסיפה המשיבה (בעמ' 11 לתגובה) כי **"אין המדובר בעניין שיש לדון בו בבקשה לגילוי חומר חקירה, אלא כאמור, בבקשה שתוגש במסגרת התיק העיקרי"**. [ההדגשה אינה במקור - י.כ.].

44. המשיבה חוזרת על טענה זו גם בעמ' 6 לתגובה המשלימה, שם היא מציינת כי **"רישומים הפליליים של עדים אינם עניין לבקשה על פי סעיף 74 לחסד"פ"**.

45. אין בידי לקבל את טענת המשיבה.

46. ההלכה בסוגיית העיון בגליון מרשם פלילי נקבעה בבש"פ 5881/06 **בניזרי נ' מדינת ישראל** (7.2.2007). השאלה שעמדה שם לדיון היתה אם גליונות המרשם הפלילי של עד הופכים להיות נחלתו של הנאשם, למן הגשת כתב האישום ואילך. לעניינינו, בסעיף 7 לפסק דינה של כבוד השופטת ברלינר, נקבע כי:

"גליונות הרישום הפלילי, מהווים אף הם חומר חקירה, גם אם קיים חיקוק נוסף (חוק המרשם) המתייחס אליהם. הפניה אל התביעה, כי תעמיד את החומר לעיונו של נאשם כפי שנהג הסנגור בתיק הנוכחי, הינה מלכח חסד"פ, וכך גם הערר."

[ההדגשה אינה במקור - י.כ.]

47. ובסעיף 21 להחלטה בעניין בניזרי הוסיפה כבוד השופטת ברלינר וקבעה:

"עומדים לפנינו למעשה שני מסלולים, המוליכים בסופו של יום לאותה תוצאה. המסלול האחד, עניינו בחינת ההסדר בחוק המרשם כעומד בפני עצמו, דהיינו הפתרון לשאלה האם ניתן להעביר את גיליונות המרשם לסנגור צריך להימצא אך ורק בהוראות החוק הנ"ל. המסלול השני הינו כי גיליונות הרישום הינם חלק מחומר חקירה וכיוון שכך הם כפופים לעקרונות שנקבעו באשר לעיון בכל חומר חקירה.

[...]

הדיון בסוגיה האם יש עדיפות לאחד משני החיקוקים - למעשה מתייטר, שכן ההסדרים שבהם משתלבים והולמים זה את זה ונוסחת האיזון יפה לסעיף 74 כשם שהיא יפה לחוק המרשם. בפן התיאורטי, ולו היה מדובר "בהתנגשות" בין השניים - לא יכול לשיטתי להיות ספק בכך כי החיקוק שעל פיו ישק דבר הוא החסד"פ ולו רק משום שהוא מקנה את זכות הערר.

[ההדגשה אינה במקור - י.כ.]

48. באשר למערכת האיזונים שעל בית המשפט לערוך בבואו להכריע בבקשה לעיין בגיליונות מרשם פלילי קבעה כבוד השופטת ברלינר, בסעיף 15, כי:

"אותה מערכת איזונים פנימית המצויה בסעיפיו של חוק המרשם, הציבה כאמור את בית המשפט כגורם המקבל את גיליונות המרשם, בהתקיים אחת החלופות שבסעיף קטן י'. ממילא נאמר בכך כי בית המשפט צריך לבדוק את התקיימותן של החלופות, ורק לאחר ששוכנע כי אכן המקרה שבפניו עומד בקריטריונים של אחת מהן - יעביר את המידע לבעל הדין. בית המשפט אינו יכול להתפרק מחובתו וסמכותו לפקח על מסירת המידע ולהעבירה ישירות לידי של בעל דין. לעניין זה יש להזכיר שוב את דברי השופט בן בפרשת אל הוזייל שצוטטו לעיל ולפיהם ההיתר יינתן על-ידי בית המשפט: "... אם ישוכנע כי הדבר נחוץ לעשיית הצדק, במשפט התלוי ועומד לפניו".

49. לאחרונה נדרש בית המשפט העליון, בבש"פ 5535/13 מדינת ישראל נ' שימשילשווילי (15.8.2013), לסוגיית זכותו של נאשם לקבל את הרישום הפלילי המלא של עד או מתלונן, כולל תיקים שנסגרו. באותו עניין דחה כבוד השופט י' עמית את הטענה לפיה "סעיף 74 לחסד"פ לחוד וחוק המרשם לחוד" והדגיש, בסעיף 10 לפסק דינו, כי הלכת בניזרי:

"... שניתנה בהרכב של שלושה שופטים, כחריג לבש"פים הנדונים ברגיל בדין יחיד, היא ההלכה המנחה כיום לגבי גילוי רישום פלילי של עד (ברי כי גם מתלונן וקרובן עבירה הוא בגדר עד). הלכה זו דנה אמנם אך ורק במידע הנכלל 'במרשם הפלילי', אך החשוב לעניינינו הוא, כי השופטת ברלינר הביעה את דעתה כי אילו היה מדובר בהתנגשות בין החסד"פ לחוק המרשם, הרי שלא יכול להיות, לשיטתי, ספק בכך כי החיקוק שעל פיו יישק דבר הוא חוק סדר הדין הפלילי".

[ההדגשה במקור - י.כ.]

(ראו גם כמפורט, ת"פ 3675-01-11 שוקרון נ' מדינת ישראל (23.5.2011)).

50. למעלה מן הצורך, אציין כי ככלל, כאשר נדרש בית המשפט להכריע בשאלת חשיפתו של חומר שנוי במחלוקת כגון זה, עליו למצוא את האיזון הראוי בין הפגיעה בזכויות יסוד של העדים - ובעיקר הזכויות החוקתיות לפרטיות ולכבוד - לבין זכותו של הנאשם למשפט הוגן.

51. וכך נקבע בעניין זה בבג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים (29.5.2003):

"ניתן להגדיר את הנוסחה ביחס לחובה למסור "חומר חקירה" כך: בהתנגשות חזיתית, כאשר על כפות המאזניים מונחים זה מול זה זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיותם של העדים, משקלה של זכות הנאשם למשפט הוגן יכריע את הכף, ודינם של השיקולים הנוגדים לסגת. אולם, כאשר זכותו של הנאשם להתגונן אינה נפגעת, או כשהאפשרות שהיא תיפגע היא רחוקה ובלתי משמעותית, יש לתת משקל הולם לזכויותיהם של עדים וקורבנות העבירה ולאינטרס הציבורי בקיום הליכי משפט, באכיפת החוק ובחשיפת עבירות.

אכן, הפגיעה בפרטיותם של העדים היא לעתים בלתי נמנעת במהלך המשפט, אך היא צריכה להיות מידתית ויש להקפיד על כך שלא תעלה על הנדרש לשם מתן הזדמנות הוגנת לנאשם להתגונן. מעבר לכך, יש להגן על העדים ועל המתלוננים כדי שלא ייפגעו זכויות היסוד שלהם לפרטיות ולכבוד."

52. כאמור, גיליונות המרשם הפלילי לא הוגשו לעיונו של בית המשפט. במצב דברים זה ולעת הזו אין בידי לקבוע את הרלוונטיות והפוטנציאל שיש בהם להגנתם של המבקשים. גיליונות אלה יועברו לעיוני לא יאוחר מיום 28.10.2013 ועם העיון בהם תינתן החלטה משלימה.

53. סוף דבר, הבקשה מתקבלת בחלקה, וכמפורט.

54. התיק יונח בפניי ביום 28.10.2013 לתזכורת מעקב.

ניתנה היום, ט"ז חשון תשע"ד, 20 אוקטובר 2013, בהעדר הצדדים.